

Afval en grondstoffen Wetgeving

In Europa en Nederland

Gerko Brouwer
Final: 14/01/2022

The Hague

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
1. Inleiding	4
1.1. Achtergrond	4
1.2. Ondernemers en afval	4
1.3. Leeswijzer	5
2. Vragen van ondernemers	6
2.1. Inleiding	6
2.2. De vragen	6
3. Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen	12
3.1. Inleiding	12
3.2. Artikelsgewijze toelichting	12
3.3. De Kra en upcycling van afval of grondstoffen	13
3.4. Samenvatting	15
4. Nederlandse afvalwetgeving	16
4.1. Inleiding	16
4.1.1. Wet milieubeheer	16
4.1.2. LAP	16
4.1.3. Omgevingswet	16
4.1.4. Producentenverantwoordelijkheid	17
4.2. Ondernemers en afval	17
4.2.1. Inleiding	17
4.2.2. Afvalwetgeving voor inrichtingen	18
4.2.3. Vervoer en Logistiek	18
4.2.4. Regels voor afvalregistratie	19
4.3. Lokale afvalwetgeving	19
Bijlagen	20
Bijlage 1: Definitie van Upcycling	20
Bijlage 2: Verklaring van gebruikte begrippen	22
Bijlage 3: Artikelen van de Kra	24
Bijlage 4: Rollen en verplichtingen in de afvalwetgeving	27
Bijlage 5: Inrichtingen en afvalwetgeving	28
Bijlage 6: Vervoer en Logistiek	30
Bijlage 7: Afvalregistratie	31

Voorwoord

Inleiding

Dit rapport maakt deel uit van het Interreg 2 Zeeën-project Upcycle Your Waste (UYW). Het doel van dit project is het MKB op de geselecteerde bedrijventerreinen hun afvalstromen op circulaire wijze, het liefst lokaal, te laten verwerken en ze om te zetten in nieuwe grondstoffen en producten.

Dit wordt bereikt door het ontwikkelen en introduceren van kennis, tools en faciliteiten en stelt het project het MKB en lokale overheden in staat deze transitie te maken. In het project werken we in 6 pilotgebieden die gelegen zijn in IJmond, Oostende, Roubaix, Kent, Norwich en Den Haag. Het algemene resultaat van het UYW-project is een toename van 360 mkb-bedrijven die circulaire businesscases aannemen, waardoor 20% van de afvalstromen wordt geüpycled.

Daarnaast willen we met het project het bewustzijn en de kennis vergroten over afvalscheiding, upcycling en circulaire economie bij het bedrijfsleven, lokale autoriteiten, bedrijfs- en brancheverenigingen. Dit doen we onder ander door:

- Analyse van belemmeringen en drijfveren bij het MKB voor upcycling
- Inventarisatie van afvalstromen op niveau van bedrijfsterreinen
- Ontwikkeling van circulaire business cases
- Ontwikkelen van een protocol voor inkoop van circulaire afvalinzameling en -verwerking
- Capaciteitsopbouw en training voor het MKB over afval/grondstoffen management
-

Plaats in het project

In dit rapport wordt de afvalwetgeving besproken en toegelicht. De huidige afvalwetgeving kan een barrière vormen om afval nuttig en hoogwaardig in te kunnen zetten. Doel van dit rapport is om zo het MKB te helpen:

- zich te oriënteren in afvalregelgeving;
- uit te kunnen zoeken aan welke regels zij moeten voldoen;
- meer en gerichtere informatie te vinden;
- bepalen welke mogelijkheden de wetgeving biedt om bedrijfsafval hoogwaardig te upcyclen tot nieuwe grondstoffen en producten.

Door deze informatie op een handzame en pragmatische manier ter beschikking te stellen willen we het MKB helpen afvalregelgeving niet als barrière te zien. Hiermee verwachten we dat het MKB de afvalwetgeving minder als hindernis ervaart en daarom meer met upcycling van bedrijfsafval aan de slag gaat.

1. Inleiding

1.1. Achtergrond

Europese wetgeving over afvalstoffen vormt de basis voor het afvalrecht in de verschillende lidstaten. De huidige afvalwet- en regelgeving kent zijn oorsprong in de jaren 70 toen men nog uitging van de lineaire gedachte dat een product op langere of kortere termijn een afvalstof zou worden, waar men tegen zo gering mogelijke kosten van af wilde komen. Om allerlei ongewenste handelingen met afval (zoals illegaal storten of verbranden) met negatieve gevolgen voor mens en milieu te voorkomen werd de afvalstoffenwetgeving ontwikkeld.

Sinds de jaren 70 van de 20ste eeuw is deze afvalwetgeving opgeschoven richting recycling (hergebruik economie) en nu is een tendens zichtbaar richting een circulaire economie, waarbij grondstoffen niet verloren gaan maar in gebruik blijven.

Recyclen kan worden vertaald als het opnieuw in de omloop brengen van grondstoffen van afvalstoffen (secundaire grondstoffen). Dit kan grofweg op twee manieren gebeuren:

- A. Recycling van de grondstoffen voor een vergelijkbaar doel. Bij deze vorm van recycling worden grondstoffen zoals glas, papier en plastic verwerkt tot nieuwe producten. Daarbij zien we vaak dat er een lagere kwaliteit product ontstaat, zoals bijvoorbeeld bij producten die van gerecycled papier of plastic worden gemaakt. Dit noemt men ook wel downcycling.
- B. Recycling van de grondstoffen voor andere doeleinden komt ook voor. Zo wordt bijvoorbeeld plastic gemaakt van aardolie en vervolgens wordt het afval plastic verbrand om energie te krijgen. Een ander voorbeeld is hout. Houten pallets kunnen worden gebruikt in energiecentrales als bijstookhout of biomassa.

Het besef dringt steeds meer door dat de grondstoffen die beschikbaar zijn, eindig zijn in ons huidige lineaire economische systeem. Een efficiënt gebruik en voor toekomstig gebruik beschikbaar houden van grondstoffen krijgt nu meer prioriteit. Daarbij zien we dat ook nieuwe vormen van "recyclen" ontstaan, upcycling. Dit is een vorm van recycling waarbij het product, onderdelen of materialen worden verwerkt tot één of meerdere nieuwe producten waarbij de kwaliteit van de nieuwe producten niet omlaaggaat, maar gelijk blijft of zelfs nog beter wordt. Voor meer informatie over upcycling en de gebruikte definitie voor upcycling in dit project zie bijlage 1.

1.2. Ondernemers en afval

Als ondernemer krijgt u te maken met afval. U wilt regelmatig van uw afval af. Dat kan om restanten van uw productie, afgekeurde producten of onderdelen, materialen, verpakkingen etc. gaan. Zoals gezegd is, om schade aan mens en milieu door afval te voorkomen, een heel systeem aan regels en bepalingen ontwikkeld. Het is niet altijd makkelijk hierin goed inzicht te krijgen. Vaak is het voldoen aan deze regels ingewikkeld en kostbaar.

Daarnaast zie we dat afval een waardevolle grondstof is of dat er in afval waardevolle grondstoffen zitten, die we willen hergebruiken. Ook daarvoor is regelgeving gemaakt die zich bovendien nog verder ontwikkelt.

Om als ondernemer van uw afval af te komen kunt u blijven doen wat u altijd al deed of kunt u ervoor zorgen dat uw afval als grondstof opnieuw inzetbaar wordt gemaakt als u kunt aantonen dat dit zonder risico's mogelijk is.

Met dit rapport beogen we u als ondernemer te helpen voldoen aan de afvalstoffenwetgeving en te helpen bij het krijgen van inzicht in de mogelijkheden om uw afval als grondstof te (laten) verwerken.

1.3. Leeswijzer

Daarom hebben we in hoofdstuk 2 specifieke vragen voor u als ondernemers opgenomen om u gericht wegwijs te maken in de relevante regelgeving. De antwoorden op die vragen zijn te vinden in hoofdstukken 3 en 4, waarin we dieper ingaan op respectievelijk het huidige Europese afvalwetgevingskader en de nationale afvalwetgeving van de landen in het Interreg 2 zeeën project gebied zijnde België (Vlaanderen), Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Nederland. Indien van toepassing is ook de afvalregelgeving op lokaal niveau in beeld gebracht. In deze hoofdstukken zijn ook referenties opgenomen naar de specifieke bepalingen in het beleid of de wetgeving als u meer achtergrond en details wil weten.

2. Vragen van ondernemers

2.1. Inleiding

Als ondernemer krijgt u regelmatig te maken met afval. Het is niet makkelijk te achterhalen welke criteria voor scheiding, inzameling en verwerking op uw afval van toepassing zijn. Wilt u uw afval niet als afval maar als waardevolle grondstof zien dan moet u zich (ook nog) oriënteren op de mogelijkheden die de afvalwetgeving hiervoor biedt. Het is lastig om alle regels precies uit te schrijven en op een makkelijke manier uit te leggen.

Daarom hebben we een wat meer praktische aanpak gekozen. We helpen u door middel van een vragenlijst, in hoofdstuk 2 op weg. Zo kunt u, via de antwoorden (met verwijzingen naar de hoofdstukken 3 en 4, met bijbehorende doorverwijzingen naar bijlagen of websites) zelf uw weg vinden in de afvalwetgeving en de richting vinden om oplossingen te zoeken die bij u passen.

2.2. De vragen

1. Wat is afval?

Afval is elke stof, preparaat of voorwerp dat u als houder wegdoet of van plan bent weg te doen of dat u weg moet doen.

Ondernemers willen regelmatig van hun spullen af, er ontstaat nu eenmaal afval, bijvoorbeeld: stoffen, onderdelen, restanten, oude machines, onderdelen, verpakkingsmaterialen of afgekeurde producten. In de wet staat dit beschreven als: ontdoet, wilt ontdoen of zich moet ontdoen. Een "houder" is iemand of een bedrijf die een afvalstof in bezit heeft. Dat kunt u zijn, maar als u het heeft afgegeven is de "houder" het bedrijf waaraan u het heeft afgegeven. Houder van de afvalstoffen betekent niet altijd dat er sprake is van eigendom. Een vervoerder kan bijvoorbeeld houder zijn, maar is geen eigenaar van de stoffen.

Een essentieel onderdeel van deze definitie van afvalstof is het feit dat u er als "houder" van af wilt of moet. Dat betekent dat u er niets meer mee wilt of kunt. In de definitie is niet bepalend of een ander nog iets met de stof wil of kan.

2. Mag ik mijn eigen afval verwerken?

Als het om afvalstoffen gaat (onderzoek dit eerst: zie ook de vragen 1 en 11, 18 en 19) mag dat niet, tenzij u over een omgevingsvergunning beschikt waarin voorwaarden zijn opgenomen om dit milieuverantwoord mogelijk te maken. Is dat nog niet zo dan adviseren wij u contact op te nemen met de omgevingsdienst in uw regio.

3. Ik neem iedere dag twee vuilniszakken mee naar huis en gooi het in de gemeentelijke ondergrondse container voor huishoudelijk restafval. Mag dat?

Nee, dat mag niet. Als bedrijf moet u uw afvalstromen aan een zogenaamd VIHB erkend bedrijf afgeven. Doet u dat niet dan is dat een overtreding. Controleer dit dus goed.

4. Moet ik mijn afval scheiden?

Het uitgangspunt is dat alle bedrijven verplicht zijn hun afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet kan worden verwacht. Ongeacht de bedrijfssituatie moet gevaarlijk afval altijd gescheiden worden.

In het Landelijk Afval Plan 3 in [hoofdstuk B.3.4.2 de tabellen 7 en 8](#) is uitgewerkt wanneer bedrijven de afvalstromen moeten scheiden. De regels voor het gescheiden houden van bedrijfsafval vindt u in artikel 2.12 van het Activiteitenbesluit

Een praktische tool om dit voor uw situatie te bepalen kunt u [hier](#) vinden.

5. Hoe moet ik mijn afval opslaan?

Belangrijk hiervoor is te weten wat de aard van de afvalstoffen is, omdat de manier en voorzieningen van de opslag geschikt moeten zijn voor de aard van de afvalstof.

-Vloeibare stoffen kunnen in de bodem dringen en bodemverontreiniging veroorzaken. In de Activiteitenregeling zijn dan bodembeschermende voorzieningen voorgeschreven.

-Gevaarlijke stoffen mogen niet gemengd worden om bijvoorbeeld te voorkomen dat bij menging giftige dampen of explosieve mengsels ontstaan.

In het Activiteitenbesluit en Activiteitenregeling milieubeheer zijn hiervoor eisen opgenomen. Ook hierover kunt u contact opnemen met [bevoegd gezag](#), meestal de omgevingsdienst in uw regio.

6. Mag ik mijn afvalstromen buiten mijn terrein opslaan?

Nee, dit is niet toegestaan. Dit is vaak in strijd met de Algemene plaatselijke verordening en andere wetgeving. Bovendien bent u verplicht uw bedrijfsafvalstromen af te voeren.

7. We gaan een afvalplein met ons bedrijventerrein opzetten zodat we gezamenlijk (ook kleinere) afvalstromen gescheiden kunnen aanbieden. Aan welke regels moeten we ons dan houden m.b.t. het aanleveren, de opslaglocatie en de te kiezen transporteur?

Welke regels gelden, is mede afhankelijk van de aard van de afvalstoffen en hoeveelheden. Het afvalplein is waarschijnlijk een “[inrichting](#)” als bedoeld in de Wet milieubeheer en [Wabo](#). (zie ook bijlage 5) In het Activiteiten besluit milieubeheer zijn algemene regels opgenomen waaraan u zich in moet houden. Ook kan er een vergunningplicht gelden. In de vergunning worden dan bijvoorbeeld ook registratieverplichtingen opgenomen. Ook hier is het advies contact op te nemen met de Omgevingsdienst in uw regio om te bepalen hoe dit kan worden geregeld.

8. Mag ik mijn houtsnippers aan de kippenboer geven voor in de stal van zijn kippen?

Nee dat mag u niet, tenzij uw buurman vermeld staat op de VIHB lijst (zie vraag 11). U ontdoet zich in deze situatie van een afvalstroom; houtsnippers, die mag u alleen afgeven aan iemand of een bedrijf die vermeld staat op de VIHB lijst (zie vraag 11). Staat uw buurman op de VIHB lijst, dan is afgifte wel toegestaan.

9. Mijn buurman wil mijn afvalolie gebruiken voor zijn verwarming van zijn bedrijf. Mag dat?

Nee, dat mag u niet, tenzij uw buurman geregistreerd staat op de VIHB lijst (zie vraag 11) Als uw buurman daar niet op staat mag u deze afvalstroom, namelijk afvalolie, niet aan hem afgeven.

10. Hoe weet ik of ik met een gevaarlijke afvalstof te maken heb?

Een gevaarlijke afvalstof is een afvalstof met gevaarlijke eigenschappen zoals genoemd in bijlage III bij de kaderrichtlijn afvalstoffen. Dit is uitgewerkt in de Europese afvalstoffenlijst. Die vindt u [hier](#). Hierin staan omschrijvingen en afvalstoffencodes van een groot aantal afvalstoffen. De afvalstoffen in de lijst met een asterisk(*) worden als de gevaarlijke afvalstoffen beschouwd.

Op de gevaarlijke afvalstoffen staan de specifiek symbolen die aanduiden welke gevaren / risico's gekoppeld zijn aan de stoffen.

Gevaarlijke afvalstoffen kunnen bovendien Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) bevatten. Deze stoffen kunnen extra schadelijk zijn voor de volksgezondheid. Door de overheid is een lijst opgesteld met ongeveer 500 zeer zorgwekkende stoffen. Meer informatie over ZZS vindt u hier: <https://rvs.rivm.nl/onderwerpen/zeer-zorgwekkende-stoffen>

De regel op dit moment is dat afval waar een ZZS in zit niet gerecycled mag worden, tenzij gegarandeerd kan worden dat deze producten na bewerking in de toekomst geen schade aan mens of milieu kunnen opleveren.

11. Aan wie mag/moet ik mijn afval afgeven?

U moet uw afvalstoffen afgeven aan personen of bedrijven die op de VIHB lijst staan. VIHB staat voor vervoeren, inzamelen, handelen en bemiddelen. Deze lijst is te vinden via het ondernemersloket [NIWO](#).

12. Moet ik bewijzen bewaren van de afgifte van mijn afval?

Als u uw afval afgeeft bent u ontdoener. U krijgt van uw inzamelaar/verwerker afgiftebonnen. Als ondernemer moet u de afgiftebonnen van uw afval tenminste 5 jaar bewaren.

13. Ik wil de afvaltransporteur van de gemeente vragen om ons afval op te halen. Mag dat?

Ja, dat mag als dat in de afvalstoffenverordening van de gemeente geregeld is. Wat voor u mogelijk is, kan per gemeente verschillen en afhankelijk zijn van het contract dat uw

gemeente met deze transporteur heeft afgesloten. Zie voor de gemeenten in de pilot gebieden hoofdstuk 4.3

14. Mijn afvalverwerker zegt dat ik mijn afval niet hoeft te scheiden, omdat hij aan nascheiding doet. Mag dat?

Het uitgangspunt van de wet en het LAP is dat afval aan de bron gescheiden moet worden gehouden. Bijvoorbeeld papier, karton, glas, bioafval, swill, groenafval, piepschuim, textiel en matrassen moeten altijd aan de bron gescheiden worden, omdat het anders te vuil wordt voor recycling.

Sommige afvalstoffen kunnen toch goed worden nagescheiden uit restafval. Ook kunnen combinaties van droge afvalstoffen samen ingezameld worden. Het afval wordt dan met handmatige of mechanische nascheiding gescheiden.

In het LAP wordt voor een aantal afvalsoorten aangegeven dat nascheiding is toegestaan. Dit mag alleen voor de genoemde afvalsoorten en alleen als is voldaan aan drie voorwaarden:

De verwerking volgens de minimumstandaard van die afvalstof blijft mogelijk; en

Na samenvoeging kunnen de verschillende afvalstoffen worden teruggewonnen in een hoeveelheid en kwaliteit die op zijn minst vergelijkbaar zijn met de situatie waarin deze afvalstoffen wel aan de bron gescheiden zouden zijn gehouden; en

De nascheiding is zeker, bijvoorbeeld doordat dit is vastgelegd in het contract met de afvalinzamelaar.

15. Ik heb een buitenlandse afvalinzamelaar en verwerker gevonden. Mag ik mijn afval daaraan meegeven?

Ja dat mag, mits de transporteur/verwerker op de VIHB lijst staat.

16. Mag ik, als eigenaar, houder zelf bepalen hoe mijn afval wordt verwerkt?

Als eigenaar, houder kunt u niet zelf bepalen hoe uw afval wordt verwerkt als u het eenmaal heeft afgegeven. Voor de verwerking van uw afval zijn zogenaamde minimum standaarden van verwerking opgesteld. Deze zijn opgenomen in de [sectorplannen](#) in het LAP3. De verwerker dient zich daaraan te houden en zal dit via de afvalregistratieboekhouding moeten aantonen.

Als u uw afval als “niet afval” wilt (laten) verwerken dan staan daarvoor wel opties open die u zelf kunt beïnvloeden. Zie de vragen vanaf vraag 18.

17. Wie bepaalt of het om een afvalstof gaat?

Als producent moet u in eerste instantie zelf een beoordeling van de status van uw materiaal uitvoeren. Hierbij moet u rekening houden met wetgeving en relevante jurisprudentie, zie ook het antwoord op de vragen over einde-afvalstatus, bijproduct en voortgezet gebruik.

Nadat u zelf tot een oordeel bent gekomen is het aan het bevoegd gezag om te beoordelen of het in uw specifieke geval om een afvalstof gaat of niet – en of dus de afvalwetgeving van toepassing is of niet. Wij raden u aan om het bevoegde gezag al in een vroegtijdig stadium aan te haken om onnodig onderzoek te voorkomen.

18. Kan afval ook “geen afval” zijn?

Dat kan zeker. Uw afval kan a) een bijproduct zijn of b) een afvalstof die niet langer een afvalstof zijn is (einde-afval fase). Dat klinkt lastig. Daarom leggen we dit in de onderstaande vragen verder uit.

19. Wanneer is een (afval)materiaal een bijproduct?

Bijproducten zijn stoffen die vrijkomen bij uw productie en niet als primair doel van de productie zijn gemaakt, die wellicht als afvalstof zouden worden afgevoerd en aan de volgende voorwaarden voldoet;

- a. het is zeker dat de stof of het voorwerp zal worden gebruikt, er is een markt voor;
- b. de stof of het voorwerp kan onmiddellijk worden gebruikt zonder enige verwerking;
- c. de stof of het voorwerp wordt geproduceerd als een integraal onderdeel van een productieproces;
- d. de stof of het voorwerp voldoet aan alle voorschriften inzake producten, milieu en gezondheidsbescherming voor het specifieke gebruik en zal niet leiden tot over het geheel genomen ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid”.

Op 1 april 2015 is [de Regeling criteria bij-producten kaderrichtlijn afvalstoffen](#) in werking getreden. Deze regeling vermeldt in bijlage 2 welke residustromen en processen voldoen aan enkele bepalingen van artikel 5 van de Kra en dus als bijproducten mogen worden beschouwd.

Let op: Er kunnen specifieke criteria van toepassing zijn die gerelateerd zijn aan specifieke productregelingen. Zo verplicht de [“Verordening dierlijke bijproducten”](#) bijvoorbeeld bij het vervoer van dierlijke bijproducten en afgeleide producten dat handelsdocumenten of gezondheidscertificaten aanwezig moeten zijn.

20. Wat is ervoor nodig om mijn afval de “einde afval” status te krijgen.

Om de status “einde afval” te kunnen krijgen moet u eerst aantonen dat er geen specifieke verplichting rust op verwijdering van uw “afval” volgens de afvalstoffenregelgeving (zoals voor gevaarlijk afval of afval met ZZS stoffen) en dat het materiaal een behandeling voor nuttige toepassing heeft ondergaan waardoor kan worden aangetoond dat:

- a. de materialen zijn bestemd om te worden gebruikt voor specifieke doelen;
- b. er een markt voor of vraag is naar de materialen;
- c. de materialen voldoen aan de technische voorschriften voor de specifieke doelen en aan de voor producten geldende wetgeving en normen;
- d. het gebruik van de materialen over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft voor het milieu of de menselijke gezondheid.

Er zijn 3 routes voor een einde afvalstatus, namelijk:

- a. De Europese route: Voor bepaalde materialen kunnen op basis van de Kra specifieke Europese regelingen worden vastgesteld met gedetailleerde criteria voor de beoordeling van de einde-afvalstatus. In Europa zijn die vastgesteld voor:

1. IJzer-, staal- en aluminiumschroot: [Verordening \(EU\) Nr. 333/2011 : 31 maart 2011](#)
2. Kringloopglas: [Verordening \(EU\) Nr. 1179/2012 : 10 december 2012](#)
3. Koperschroot: [Verordening \(EU\) Nr 715/2013 : 25 juli 2013](#)

b. De nationale route:

Naast het feit dat we Europese regelingen voor einde afvalstatus ook voor Nederland gelden is in Nederland een nationale regeling vastgesteld met gedetailleerde criteria voor de beoordeling van een einde-afvalstatus voor:

1. [Regeling vaststelling van de status einde afval van recyclinggranulaten : 5 februari 2015, nr. IENM/BSK-2015/18222](#)

c. De individuele route:

Deze route houdt in dat u zelf initiatief moet nemen om aan te tonen dat u met uw behandelingsproces kunt voldoen aan de criteria genoemd in vraag 20. Vervolgens moet u uw voornemen laten beoordelen door het bevoegd gezag. Dit is meestal de omgevingsdienst. De beoordeling door hen wordt uitgevoerd aan de hand van de voorwaarden uit de Wet milieubeheer. De [Leidraad "Afvalstof of product"](#), uitgegeven door het ministerie van I&W, is bedoeld als leidraad voor het bevoegd gezag.

21. Wat zijn de voordelen als mijn afval als grondstof ("niet afval" status) kan worden ingezet?

Er zijn meerdere voordelen. Voor uw als bedrijf kan dit vermindering van uw afvalkosten betekenen en kunt u zich profileren als duurzaam bedrijf omdat uw afval als grondstof wordt ingezet.

De verwerking van afval is aan stringente voorwaarden voor de bescherming van mens en milieu gebonden. Als u kunt aantonen dat verwerking van afval tot een product via de "niet afval status" geen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid, kunnen deze drempels (deels) worden vermeden

3. Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen

3.1. Inleiding

Binnen Europa is de Kaderrichtlijn afvalstoffen ([Richtlijn 2008/98/EC](#), hierna: Kra) van toepassing. Deze moet door de lidstaten worden geïmplementeerd in nationale wetgeving. De Kra is nadat deze voor het eerst in werking trad, van de lineaire gedachte opgeschoven richting recycling en nu bij de laatste wijziging is de circulaire gedachte toegevoegd.

In 2018 is de Kra gewijzigd en is de doelstelling van efficiënt grondstoffengebruik in verband met de overgang naar een circulaire economie meer centraal komen te staan, naast en als onderdeel van het belang van de bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid.

3.2. Artikelsgewijze toelichting

In de Kra zijn de basisconcepten en definities met betrekking tot afvalbeheer vastgelegd, zoals definities van afval, recycling en terugwinning. De Kra legt enkele basisbeginselen voor afvalbeheer vast: het vereist dat afval wordt beheerd zonder de menselijke gezondheid in gevaar te brengen en het milieu te schaden, en in het bijzonder zonder risico voor water, lucht, bodem, planten of dieren, zonder hinder door geluid of geur te veroorzaken. Daarnaast legt de Kra uit wanneer afval ophoudt afval te zijn en een secundaire grondstof wordt (zogenaamde einde-afvalcriteria) en hoe een onderscheid kan worden gemaakt tussen afval en bijproducten.

De inhoud van de belangrijkste artikelen uit de Kra in relatie tot het Upcycle your Waste project zijn samengevat in bijlage 3.

Van belang voor upcycling is dat in artikel 4 van de Kra een de prioriteitsvolgorde voor preventie en beheer van afvalstoffen wordt gegeven die door lidstaten in wetgeving en beleidsinitiatieven moet worden aangehouden:

3.3. De Kra en upcycling van afval of grondstoffen

Om de overgang naar een circulaire economie te bevorderen is het noodzakelijk duidelijkheid te geven of stoffen of voorwerpen wel of geen afvalstof zijn. Er gelden immers verschillende regels naargelang een materiaal wel of geen afvalstof is. Een afvalstof kan niet zonder meer worden hergebruikt als nieuwe grondstof. Indien een stof niet als afvalstof hoeft te worden aangemerkt, geldt dat de afvalstoffenregelgeving niet van toepassing is en verdere toepassing waarschijnlijk eenvoudiger te realiseren valt.

Een stof valt juridisch niet onder de Kaderrichtlijn afvalstoffen als de wet hierop niet van toepassing is verklaard of als zij zijn uitgesloten, Kra art 2: (zie bijlage 3) niet van toepassing. Wel kunnen andere juridische regimes op die stoffen van toepassing zijn bv regelgeving over afvalwater of afvalstoffen die ontstaan bij opsporing, winning, behandeling en opslag van delfstoffen, zoals productregelgeving of meststoffenregelgeving maar ook bijvoorbeeld certificerings- systemen of conformiteitsverklaringen.

Begrippen 'afvalstof' en 'geen afvalstof'

Voor ondernemers die overblijvende stoffen opnieuw willen inzetten is het (juridisch) gewenst onderscheid te maken of een materiaal/stof een afvalstof is, als een bijproduct is aan te merken (artikel 5 Kra) of een einde-afvalstofstatus (artikel 6 Kra) kan krijgen:

Afvalstof

Om te bepalen of een stof een afvalstof is, is de volgende definitie van afval uit artikel 3 van de Kra van belang: **elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemen is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.**

Bij de toepassing en uitleg van de definitie moet op de volgende aandachtspunten (veelal afkomstig uit jurisprudentie) worden gelet. Het begrip afvalstof moet ruim worden uitgelegd en op basis van alle feiten en omstandigheden van het geval worden beoordeeld. Elke stof kan potentieel een afvalstof zijn. Ook kan dezelfde stof bij het ene bedrijf wel een afvalstof zijn en bij het andere niet.

De beoordeling moet plaatsvinden in het licht van de doelstellingen van de Kra: de bescherming van mens en milieu en een efficiënt grondstoffengebruik.

Van belang bij de beoordeling is of verder gebruik van het materiaal aantoonbaar zeker, rechtmatig en voldoende hoogwaardig is. Als verder gebruik voldoende aangetoond kan worden, dan wordt de stof (in beginsel) niet als afvalstof aangemerkt. Het enkele feit dat een materiaal voorafgaand aan het gebruik een behandeling moet ondergaan betekent niet automatisch dat het een afvalstof is.

Wanneer er een wettelijke plicht bestaat om zich van de stof te ontdoen, dan is altijd sprake van een afvalstof.

Wanneer een stof in strijd met wettelijke mengverboden wordt/is gemengd met een niet-afvalstof, moet het mengsel als afvalstof worden gekwalificeerd.

Ook als er geen afgifte van de stof plaatsvindt aan een ander kan sprake zijn van een afvalstof.

Bijproduct

Stoffen of voorwerpen die vrijkomen bij een productieproces (maar niet als het primaire doel van dat proces zijn aan te merken) en waarvan de houder zich wenst te ontdoen kunnen

alleen als bijproduct in plaats van als afvalstof worden aangemerkt als wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a. het is zeker dat de stof of het voorwerp zal worden gebruikt;
- b. de stof of het voorwerp kan onmiddellijk worden gebruikt zonder enige verwerking anders dan die welke bij normale productiepraktijken gangbaar is;
- c. de stof of het voorwerp wordt geproduceerd als een integraal onderdeel van een productieproces;
- d. verder gebruik is rechtmatig, m.a.w. de stof of het voorwerp voldoet aan alle voorschriften inzake producten, milieu en gezondheidsbescherming voor het specifieke gebruik en zal niet leiden tot over het geheel genomen ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid.”

Einde-afvalstatus

Wanneer een stof eerst als afvalstof is aangemerkt kan deze stof de einde-afvalstatus krijgen als deze een behandeling voor nuttige toepassing, waaronder een recyclingbehandeling heeft ondergaan en voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. de stof of het voorwerp wordt gebruikelijk toegepast voor specifieke doelen;
- b. er is een markt voor of vraag naar de stof of het voorwerp;
- c. de stof of het voorwerp voldoet aan de technische voorschriften voor de specifieke doelen en aan de voor producten geldende wetgeving en normen en;
- d. het gebruik van de stof of het voorwerp heeft over het geheel genomen geen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid.
- e. De criteria omvatten, indien nodig, grenswaarden voor verontreinigende stoffen, en houden rekening met eventuele nadelige milieugevolgen van de stof of het voorwerp.”

Aangewezen einde-afvalstoffen

In de Kra is voorzien dat de Europese commissie bepaalde stoffen een einde afvalstatus kan geven als zij voldoen aan specifieke criteria. Aangewezen zijn:

- IJzer-, staal- en aluminiumschroot: [Verordening \(EU\) Nr. 333/2011 van 31 maart 2011](#)
- Kringloopglas: [Verordening \(EU\) Nr. 1179/2012 van 10 december 2012](#)
- Koperschroot: [Verordening \(EU\) Nr 715/2013 van 25 juli 2013](#)

Ook lidstaten kunnen per geval, criteria voor stoffen vaststellen om een einde-afvalstatus te krijgen, als die niet door de Europese commissie zijn vastgesteld.

Zich ontdoen van

In de definitie van een afvalstof is niet alleen de stof of voorwerp van belang maar ook “het zich ontdoen” van dat voorwerp of die stof. Dus een moment waarop het “bezit” ervan wordt overgedragen. De gewijzigde Kra wijst erop dat “rekening moet worden houden met circulaire bedrijfsmodellen waarin bijvoorbeeld een stof of voorwerp wordt overgedragen van een houder aan een andere zonder het voornemen om zich van die stof of dat voorwerp te ontdoen.”

Daarnaast kunnen andere juridische regimes op de niet afvalstoffen van toepassing zoals productregelgeving of meststoffenregelgeving maar ook bijvoorbeeld certificeringssystemen of conformiteitsverklaringen.

3.4. Samenvatting

Een stof of een voorwerp kan op grond van de Europese afvalwetgeving een van de onderstaande predicaten krijgen:

- a. afval
- b. geen afvalstof als:
 1. bijproduct,
 2. einde-afvalstatus op basis van
 - i. EU of nationaal aangewezen
 - ii. individuele basis

Daarnaast zijn sommige stoffen of voorwerpen uitgesloten van de Kra of is de Kra op sommige stoffen niet van toepassing. Gevaarlijke afvalstoffen vormen overigens een aparte categorie, met aanvullende regelgeving, wat upcycling heel lastig maakt.

Al naar gelang het predicaat wordt bepaald welke regels van toepassing zijn bij de handelingen met de betreffende stof. Bij de beoordeling van stoffen mag het hoofddoel van de afvalstoffenwetgeving, de bescherming van mens en milieu, niet uit het oog worden verloren. Wat de juridische kwalificatie van een stof ook is, de verwerking of het gebruik van de stof moet veilig zijn voor mens en milieu.

4. Nederlandse afvalwetgeving

4.1. Inleiding

4.1.1. Wet milieubeheer

De Kra is in Nederland geïmplementeerd in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer (Wm) en verder uitgewerkt in verschillende besluiten en regelingen, zoals bijvoorbeeld het Besluit inzamelen afvalstoffen, het Activiteitenbesluit milieubeheer en het Bouwbesluit.

Op een aantal producten is hoofdstuk 10 van de Wm niet van toepassing. Verder is een aantal stoffen en producten uitgesloten van toepassing, voor zover ze vallen onder andere communautaire wetgeving. Het betreft hier dezelfde stoffen en producten die in artikel 2 van de Kra zijn benoemd.

Heel specifiek willen we “bodem” benoemen. Op bodem is ook de Kra niet van toepassing. De Kra maakt het voor lidstaten mogelijk vrijstellingen voor verwerkingshandelingen voor bepaalde soorten en hoeveelheden stoffen te formuleren. Een voorbeeld in Nederland is het Besluit bodemkwaliteit. Dit laten wij hierna buiten beschouwing. Wat wij ook buiten beschouwing laten is het Bouwbesluit en EVOA en het overbrengen van afvalstoffen.

Centraal in de Wm staat een zorgplicht die van toepassing is op iedereen, dus zowel op het beroeps- of bedrijfsmatig omgaan met afvalstoffen maar ook op de wijze waarop particuliere huishoudens omgaan met afvalstoffen. De zorgplicht houdt in dat iedereen die zich bezighoudt met afvalstoffen verplicht is om ervoor te zorgen dat er geen nadelige gevolgen voor het milieu ontstaan. Naast een algemene zorgplichtbepaling, gelden specifieke zorgplichtbepalingen met verboden.

4.1.2. LAP

Met het Landelijk Afvalbeheer Plan (LAP) is invulling gegeven aan de verplichting vanuit de Kra om een afvalbeheerplan en afvalpreventieprogramma op te stellen. Momenteel is LAP 3 van kracht. Het LAP bevat, in de sectorplannen, minimumstandaarden voor de verwerking van bepaalde afvalstromen. Overheden zijn verplicht rekening te houden met het LAP bij het opstellen van milieubeleidsplannen en verordeningen en het verlenen van omgevingsvergunningen. Bedrijven kunnen via de omgevingsvergunning worden verbonden aan met name de sectorplannen van het LAP.

4.1.3. Omgevingswet

Naar verwachting treedt op 1 juli 2022 (en wellicht nog later) de Omgevingswet in werking. Na deze inwerkingtreding blijft de Wet milieubeheer bestaan, met daarin de doorvertaling van de Kra en specificering van de afvalregelgeving in zijn algemeenheid en specifiek naar de betrokkenen bij handelingen met afval, zowel overheden als bedrijfsleven. Naar verwachting verandert met de inwerkingtreding van de Omgevingswet inhoudelijk niet zo heel veel aan de Afvalstoffenregelgeving. De basis wordt immers gevormd door de Kra en die wijzigt niet.

4.1.4. Producentenverantwoordelijkheid

Producentenverantwoordelijkheid betekent dat producenten of importeurs (mede) verantwoordelijk zijn voor het afvalbeheer van de producten die door hen op de markt zijn (of worden) gebracht. Voor 5 verschillende productgroepen gelden regels voor producentenverantwoordelijkheid. Dit zijn:

1. Elektrische en elektronische apparatuur
2. Batterijen en accu's
3. Autowrakken
4. Autobanden
5. Verpakkingen

De producentenverantwoordelijkheid geldt voor producenten of importeurs die als eerste een product op de Nederlandse markt brengen. Zij worden verantwoordelijk gesteld om een logistiek systeem op te zetten voor het afvalbeheer en ook om de financiering hiervan te organiseren. Bij dit principe is sprake van een ketenverantwoordelijkheid, omdat ook andere schakels in de keten, zoals gemeenten en detaillisten, hierbij verantwoordelijkheden hebben.

Om aan deze verplichtingen te kunnen voldoen kunnen zij individueel of als collectief een inname- en verwerkingsstructuur opzetten. In sommige gevallen is aansluiting bij een collectieve organisatie verplicht.

Vanaf 2023 gaat de [wetgeving](#) voor verpakkingen veranderen. Producenten worden dan ook verantwoordelijk voor verpakkingsafval afkomstig van bedrijven.

4.2 Ondernemers en afval

4.2.1. Inleiding

In dit gedeelte beschrijven we de wetgeving waar ondernemers die aan de slag willen met upcycling mee te maken kunnen krijgen.

Bij het ontstaan, verwerken en vervoeren van afval bestaan verschillende rollen, bijvoorbeeld de rol van ontdoener, inzamelaar, vervoerder, handelaar, bemiddelaar. (zie bijlage 4: rollen in de afvalwetgeving).

In de Nederlandse afvalregelgeving wordt uitgegaan van eigenlijk twee fases:

- voorafgaand aan afvalbeheer, dit betreft het ontstaan en opslaan en verzamelen van afval (rol van ontdoener) ten behoeve van afgifte en verwerking bij alle bedrijven
- tijdens afvalbeheer, dit betreft met name het inzamelen en verwerken van afval.

4.2.2. Afvalwetgeving voor inrichtingen

Veel bedrijven in Nederland zijn aan te merken als zogenaamde 'inrichting' en vallen daardoor onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit milieubeheer. In bijlage 4 wordt nader toegelicht wanneer sprake is van een 'inrichting'.

Algemene afvalvoorschriften

Het Activiteitenbesluit kent de volgende algemene voorschriften met betrekking tot afvalstoffen:

1. [Verbod voor mengen van afvalstoffen](#)
2. [Opruimen zwerfvuil](#)
3. [Inzetten van afvalstoffen in productieprocessen](#)
4. [Verbranden, storten, verdichten van afvalstoffen](#)
5. [Procedurebeschrijving acceptatie en controle](#)
6. [Opslagtermijn afvalstoffen](#)

Voor het project upcycling zijn met name de regels over het inzetten van afvalstoffen in productieprocessen, de opslagtermijn voor afvalstoffen en de procedurebeschrijving acceptatie en controle van belang. Dit laatste geldt voor ondernemers die aan de slag gaan met afvalstoffen van derden.

Specifieke voorschriften

Daarnaast zijn er ook specifieke voorschriften voor bedrijfsactiviteiten met afval voor:

1. [Afvalverbrandingsinstallaties](#)
2. [Autowrakken en wrakken van tweewielige motorvoertuigen](#)
3. [Gemeentelijke milieustraat](#)
4. [Jachthavens](#)
5. [Stookinstallaties](#)
6. [Opslag en overslag van verwijderd asbest](#)

Welke voorschriften precies van toepassing zijn voor een bedrijf hangt af van welke type inrichting dat bedrijf is. (A, B of C, zie bijlage 5 voor een nadere uitleg of raadpleeg het bevoegd gezag).

4.2.3. Vervoer en Logistiek

Het Besluit en de Regeling melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen en het Besluit omgevingsrecht geven een nadere invulling van de registratie-eisen voor de vervoerders, inzamelaars, handelaren of bemiddelaars.

Voor bedrijven of natuurlijke personen die zich in Nederland bezighouden met het vervoeren, inzamelen, handelen en/of bemiddelen (VIHB) van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen is vermelding op de landelijke VIHB-lijst verplicht. Buitenlandse

bedrijven, die deze activiteiten op Nederlands grondgebied verrichten moeten ook op de lijst staan. De Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie ([niwo](#)) behandelt de aanvragen voor vermelding op de VIHB-lijst. In bijlage 6 wordt meer informatie gegeven over de actoren bij het vervoer en de logistiek van afvalstoffen.

4.2.4. Regels voor afvalregistratie

Wie welke informatie moet registreren is afhankelijk van de rol die het bedrijf vervult in de afvalstoffenketen. Dat kan bijvoorbeeld de rol van ontvanger van afvalstoffen of ontdoener van afvalstoffen zijn. Daarnaast is het van belang of het bedrijf activiteiten met afvalstoffen doet waarvoor een Omgevingsvergunning milieu nodig is.

Ontdoeners, inzamelaars, vervoerders, ontvangers, handelaars en bemiddelaars van afvalstoffen zijn verplicht om een afvalstoffenregistratie bij te houden. De basis voor de registratieverplichting ligt in de Wet milieubeheer. Het Besluit en de Regeling melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen en het Besluit omgevingsrecht geven een nadere invulling van de registratie-eisen per situatie.

4.3. Lokale afvalwetgeving

Gemeenten zijn op grond van de Wet milieubeheer verplicht om een lokale Afvalstoffenverordening te maken. Deze Afvalstoffenverordening gaat primair over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen. De inzameling van bedrijfsafvalstoffen kent een ander juridisch kader. Wel kent de lokale Afvalstoffenverordening vaak regels over het aanbieden van bedrijfsafvalstoffen. Gemeenten hebben verder een toezichhoudende taak ten aanzien van bedrijfsafvalstoffen, met name op de regels uit de Afvalstoffenverordening. Verder controleert de gemeente of bedrijven over een afvalinzamelcontract beschikken.

Bijlagen

Bijlage 1: Definitie van Upcycling

Upcycle your Waste projectdoelen

Het doel van het project is om de adoptie van circulaire businesscases door het MKB te versnellen om zo op lokaal niveau bedrijfsafvalstromen om te zetten in (secundaire) hulpbronnen. Over het algemeen zijn de doelen op alle 6 pilotgebieden:

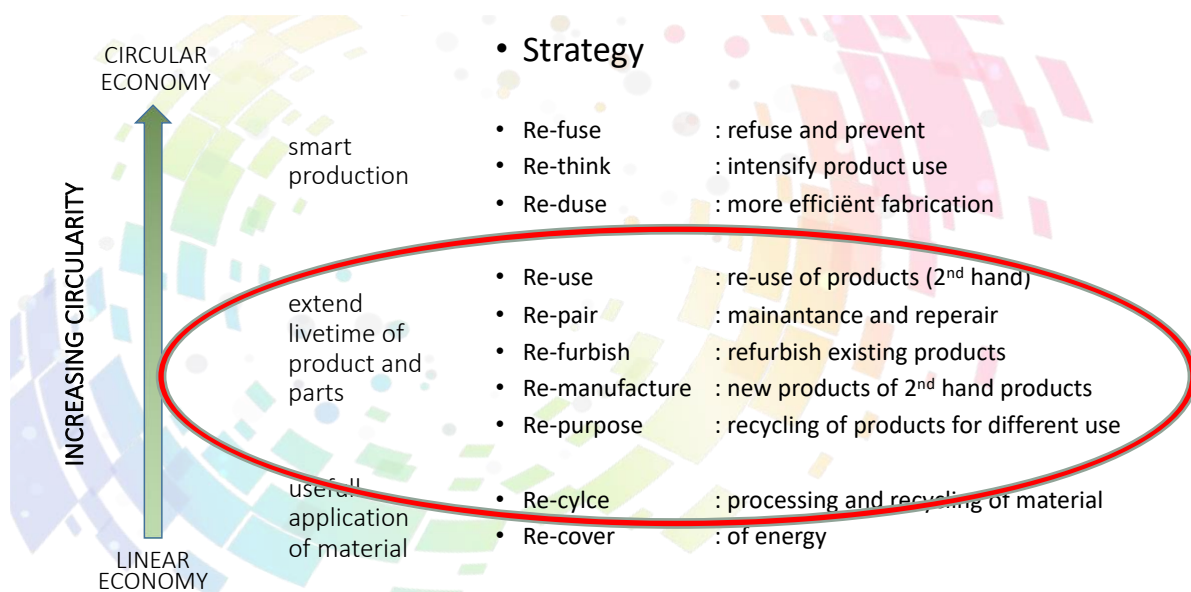
1. 700 bedrijven nemen deel aan de pilot
2. 370 bedrijven nemen deel aan de aanbesteding
3. 20% van het afval wordt ge-upcycled

Er is een duidelijke territoriale benadering van circulariteit, geen sectorale. In elk partnergebied richten we ons op een specifiek bedrijventerrein met diverse bedrijven en afvalstromen. Deze unieke aanpak vereist nauwe samenwerking met lokale MKB-bedrijven om samenwerking en synergieën over sectoren heen mogelijk te maken, afvalstromen te combineren, lokale symbiose te zoeken en circulaire businesscases op grotere schaal te introduceren. Deze aanpak belooft een sterke vermindering van transport van nieuwe grondstoffen en afval en daarmee de meest duurzame vorm van circulariteit. Het houdt bovendien de belofte in van lokale economische ontwikkeling.

Upcycling

In the context of this project, upcycling means converting waste (product) products, parts or materials into secondary raw materials such as products, parts or materials of at least equal and preferably better technical, economic and social quality, without burdening people and the environment with hazardous and harmful substances.

Upcycle strategien

De "upcycling" strategieën betreffen circulaire productiemethoden die gericht zijn op het verbeteren van de manier waarop het MKB werkt. De strategieën: recyclage en re-cover zijn oplossingen die niet onder upcycling vallen maar laagwaardiger zijn en recycling en downcycling betreffen.

Onze doelstelling is de resterende circulaire oplossingen zijnde hergebruiken, repareren, opknappen, opnieuw vervaardigen en hergebruik van afgedankte producten voor andere gebruik in te zetten worden verwerkt tot nieuwe hoogwaardige hulpbronnen en producten.

Aandachtspunten

Bij upcycling zijn twee aandachtspunten van belang:

Het eerste aandachtspunt is dat upcycling een begrip is dat onderhevig is aan waardeoordelen. Als voorbeeld: wat heeft meer waarde een Olympische gouden medaille of hetzelfde goud in een mobiele telefoon, Of tassen die gemaakt zijn van oude autobanden, plastic of billboards, of fietsbanden of riemen gemaakt van fietsbanden. Dit maakt upcycling een lastig concept om toe te passen. Des al niet te min, het idee is dat deze producten, onderdelen en/of materialen de "afvalfase" hebben bereikt en des al niet te min weer waardevol worden gemaakt.

Het tweede punt is dat het bij het gebruik van "afvalproducten, -onderdelen of -stoffen" als secundaire hulpbron, noodzakelijk is te voorkomen dat schadelijke stoffen uit de afvalmaterialen zich ongecontroleerd in het milieu verspreiden tijdens het upcycle proces of bij toepassing.

Daarom gaan we er bij Upcycling in dit project vanuit dat de producten, onderdelen en materialen in omloop worden gehouden.

Bijlage 2: Verklaring van gebruikte begrippen

Hierna geven wij een toelichting op enkele in dit document gebruikte termen en afkortingen.

Deze zijn o.a. ontleend aan regelgeving en beleid.

U kunt regelgeving en beleid vinden op de volgende websites:

Europese regelgeving:

[EUR-Lex - 32008L0098 - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)\](#)

[Internationale wet- en regelgeving - LAP3](#)

Nederlandse regelgeving, inclusief beleid en lokale regelgeving:

[Eenvoudig zoeken - Overheid.nl | Wetten.nl](#)

[Home - LAP3](#)

[Nationale wet- en regelgeving - LAP3](#)

Afvalstoffen: alle stoffen, mengsels of voorwerpen, waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen; U vindt deze omschrijving in de Wet milieubeheer; Of er sprake is van een afvalstof of regelgeving over de omgang met deze stoffen, kunt u ook vinden in regelgeving die op deze wet is gebaseerd, zoals het Activiteitenbesluit milieubeheer;

Afvalstoffenhouder: afvalstoffenproducent dan wel de natuurlijke of rechtspersoon die de afvalstoffen in zijn bezit heeft; U vindt deze omschrijving in de Wet milieubeheer;

Besluit: Activiteitenbesluit milieubeheer; Besluit van 19 oktober 2007, houdende algemene regels voor inrichtingen (Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer);

Conformiteitsverklaring: Een verplicht document waarmee wordt verklaard dat het product aan in regelgeving gestelde eisen voldoet; U vindt een voorbeeld in de Regeling vaststelling van de status einde-afval van recyclinggranulaat;

Circulaire economie: een model van productie en consumptie, waarbij bestaande materialen en producten zo lang mogelijk worden gedeeld, verhuurd, hergebruikt, hersteld, opgeknapt en gerecycleerd om meer waarde te creëren;

EVOA: EG-verordening overbrenging van afvalstoffen: verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PbEU L 190);

Inrichting: elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht; Of uw bedrijf een inrichting kan zijn, vindt u in de Wet milieubeheer, de Wabo en het Besluit omgevingsrecht;

KRA: Kaderrichtlijn afvalstoffen: richtlijn nr. 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PbEU L312)

LAP3: Landelijk AfvalbeheerPlan 3. Te vinden op [lap3.nl](#)

Minimumstandaard: de minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid aan van de verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen en wordt betrokken bij omgevingsvergunningen; Nadere uitleg over de minimum standaarden vindt deze in [D2](#) van het LAP3;

Sectorplannen: in de verschillende sectorplannen zijn de beleidskaders voor de omgang (oa. de minimum standaarden van verwerking) met verschillende afvalstromen; U vindt deze in de [sectorplannen](#) van het LAP3;

[NIWO](#): Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie;

Verordening dierlijke bijproducten: Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten) (PBEU 2009, L300);

Omgevingswet: U vindt deze wet in het Staatsblad. 2016, 156 – Kamerstuk 33962; deze tekst is echter aangepast door verschillende wetten, zoals de Invoeringswet Omgevingswet; U kunt een geconsolideerde tekst vinden op: [omgevingswet-stb-versie-geconsolideerd_1\(1\).pdf](#)

Regeling: [Activiteitenregeling milieubeheer](#): Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 9 november 2007, nr. DJZ2007104180, houdende algemene regels voor inrichtingen (Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer)

Wabo: [Wet algemene bepalingen omgevingsrecht](#): Wet van 6 november 2008, houdende regels inzake een vergunningstelsel met betrekking tot activiteiten die van invloed zijn op de fysieke leefomgeving en inzake handhaving van regelingen op het gebied van de fysieke leefomgeving (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht)

[Wet milieubeheer](#): Wet van 13 juni 1979, houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne

UYW: het Upcycle Your Waste project dat wordt gesubsidieerd door [Interreg 2 Zeeën-programma](#) van de Europese Unie.

VIHB lijst: op deze lijst staan bedrijven die op Nederlands grondgebied bedrijfs- of gevaarlijke afvalstoffen vervoeren, inzamelen, handelen en/of daarin bemiddelen. V = Vervoerder; I = Inzamelaar; H = Handelaar; B = Bemiddelaar. U kunt deze lijst vinden op: [Zoek VIHB-registraties \(niwo.nl\)](#)

ZZS: Zeer zorgwekkende Stoffen; U kunt enkele van deze stoffen vinden op: [ZZS-lijst | Risico's van stoffen \(rivm.nl\)](#)

Bijlage 3: Artikelen van de Kra

Artikel 1: bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid door het voorkomen of verminderen van de nadelige gevolgen van de productie en het beheer van afval en door het verminderen van de algemene gevolgen van het gebruik van hulpbronnen en het verbeteren van de efficiëntie van dergelijk gebruik.

In artikel 2 wordt een aantal stoffen aangewezen waarop de Kra niet van toepassing is, (bijvoorbeeld gasvormige effluenten die in de atmosfeer worden uitgestoten en radioactieve afvalstoffen) en wordt een aantal stoffen of voorwerpen uitgesloten van het toepassingsgebied van de Kra, mits ze vallen onder andere wetgeving van de Europese Gemeenschap (bijvoorbeeld afvalwater of afvalstoffen die ontstaan bij opsporing, winning, behandeling en opslag van delfstoffen).

In artikel 3 worden definities gegeven van afval, gevaarlijk afval, biologisch afval maar ook van handelingen met afval zoals (gescheiden) inzameling, preventie, hergebruik, verwerking, nuttig toepassen, recycling, verwijdering en best beschikbare technieken en de bedrijven of personen die handelingen uitvoeren met afval zoals afvalproducent, afvalstoffenhouder, handelaar, bemiddelaar en ontdoener.

In artikel 4 wordt ingegaan op de prioriteitsvolgorde die door lidstaten, voor preventie en beheer van afvalstoffen, in wetgeving en beleidsinitiatieven moet worden aangehouden en die hieronder is weergegeven.

Artikel 5 gaat in op de definitie van bijproducten en in artikel 6 wordt de einde-afval status van specifieke afvalstoffen die niet langer een afvalstof zijn toegelicht.

In artikel 7 komt aan de orde dat afvalstoffen gekwalificeerd moeten worden overeenkomstig een Europees systeem (Eural).

In de Kra is een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid beschreven en wordt de lidstaten de mogelijkheid geboden om wettelijke of andere maatregelen te nemen, ter stimulering van preventie (stap 1) en hergebruik (stap 2), recycling (stap 3) en andere nuttige toepassing van afvalstoffen om er zo voor te zorgen dat iedere natuurlijke of rechtspersoon die beroepsmatig producten ontwikkelt, vervaardigt, behandelt, verwerkt, verkoopt of invoert (producent van het product) haar uitgebreide producentenverantwoordelijkheid invult.

Dergelijke maatregelen kunnen zijn:

- acceptatie van geretourneerde producten;
- het afval dat overblijft nadat deze producten zijn gebruikt;
- opvolgend beheer van het afval en financiële verantwoordelijkheid voor deze activiteiten;
- de verplichting om publiekelijk toegankelijke informatie te verstrekken over de mate waarin het product herbruikbaar en recyclebaar is.

Lidstaten kunnen (een reeks) maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat producenten van producten financiële of financiële en organisatorische verantwoordelijkheid dragen voor het beheer van de afvalfase van de levenscyclus van een product.

Verder wordt voorgeschreven (artikel 10) dat lidstaten maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat afval handelingen ondergaat voor nuttige toepassing. Om dit te faciliteren of te verbeteren, worden afvalstoffen gescheiden ingezameld mits dit technisch, milieu- en economisch uitvoerbaar is en deze niet gemengd worden met afvalstoffen of materialen die niet dezelfde eigenschappen hebben.

Ook is geregeld (artikel 11) dat lidstaten, in combinatie met gescheiden inzameling en recycling, maatregelen nemen ter bevordering van het hergebruik van producten en activiteiten, door het opzetten en ondersteunen van hergebruiks- en reparatienetwerken, toepassing van economische instrumenten, aanbestedingscriteria, kwantitatieve doelstellingen of andere maatregelen.

Afvalstoffen die niet nuttig worden toegepast moeten zodanige verwijderingshandelingen ondergaan, dat ze geen gevaar opleveren voor de gezondheid van de mens en geen nadelige gevolgen hebben voor het milieu.

In artikel 23 is geregeld dat lidstaten kunnen bepalen dat inrichtingen en ondernemingen die afval willen verwerken, daarvoor van de bevoegde instantie een vergunning dienen te verkrijgen, met daarin tenminste de onderstaande zaken:

- soorten en hoeveelheden van de afvalstoffen die mogen worden verwerkt;
- voor elk type vergunde handeling, de technische en andersoortige voorschriften die op de betrokken locatie van toepassing zijn;
- de te nemen veiligheids- en voorzorgsmaatregelen;
- de voor elk type handeling toe te passen methode;
- monitoring- en controlehandelingen voor zover noodzakelijk;
- bepalingen inzake sluiting en nazorg voor zover noodzakelijk.

De vergunning wordt verleend voor een bepaalde periode, kan worden vernieuwd en kan worden geweigerd als de bevoegde instantie van mening is dat de voorgenomen verwerkingsmethode gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens en/of nadelige gevolgen heeft voor het milieu.

Lidstaten kunnen inrichtingen en ondernemingen vrijstellen van de vergunningplicht (artikel 24) als het a) de verwijdering van hun eigen niet-gevaarlijke afvalstoffen op de plaats van productie, of b) nuttige toepassing van afvalstoffen betreft.

In de vergunning kunnen technische minimumnormen worden geëist voor verwerkingsactiviteiten, ten behoeve van de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu.

Verder is vastgelegd dat de lidstaten een register bijhouden van ondernemingen die beroepsmatig afval inzamelen of vervoeren, van handelaren of makelaars van afval of ondernemingen die afval verwerken maar zijn vrijgesteld van de vergunningvereisten.

De Kra vereist dat de lidstaten afvalbeheerplannen en afvalpreventie programma's opstellen en in werking hebben.

In de Kra van 2008 is geen definitie gegeven van bedrijfsafval of huishoudelijk afval. In de wijzigingen van de Kra van 2018 is 'stedelijk afval' wel gedefinieerd: "gemengd afval en gescheiden ingezameld huishoudelijk afval, inclusief papier en karton, glas, metalen, plastic, bioafval, hout, textiel, verpakkingen, afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, afgedankte batterijen en accu's en grof afval, met inbegrip van matrassen en meubels én gemengd afval en gescheiden ingezameld afval uit andere bronnen, voor zover dit afval qua aard en samenstelling vergelijkbaar is met afval van huishoudens."

Onder stedelijk afval valt niet het afval van productie, landbouw, bosbouw, visserij, septic tanks en rioolnet en -behandeling, inclusief rioolslib, autowrakken of bouw- en sloopafval en kan daarom worden gezien als bedrijfsafval (of is uitgesloten of niet van toepassing onder de Kra). Deze definitie laat de toewijzing van verantwoordelijkheden voor afvalbeheer tussen publieke en private actoren onverlet.

Bijlage 4: Rollen en verplichtingen in de afvalwetgeving

Verschillende organisaties zijn in de afvalfase betrokken bij ontstaan en verwerken van afval. Dit kan bijvoorbeeld de rol zijn van ontdoener, ontvanger, inzamelaar, vervoerder, handelaar makelaar of tussenpersoon. Deze rollen zijn in de Wet milieubeheer niet gedefinieerd. Er zijn wel verschillende omschrijvingen, die vaak mede zijn gebaseerd op de definities die in de Kra worden gehanteerd

Een primaire ontdoener is het bedrijf (of huishouden) dat het door het bedrijf gegenereerde afval verwijdert. Een secundaire ontdoener is een bedrijf dat afval van een ontdoener heeft ontvangen en deze afvalstoffen vervolgens afvoert.

Een inzamelaar is de partij die het afval ophaalt bij een bedrijf of persoon die dat afval afvoert door het aan de inzamelaar te overhandigen. De inzamelaar wordt eigenaar van het afval. Een inzamelaar vervult eigenlijk twee rollen: de rol van ontvanger en de rol van ontdoener.

Een vervoerder is iemand die in opdracht van derden afvalstoffen vervoert. De vervoerder verkrijgt geen eigendom van het afval.

Een handelaar is een onderneming die afval koopt en verkoopt, met inbegrip van handelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben;

Een tussenpersoon of mediator of afvalstoffenmakelaar is een onderneming die ten behoeve van anderen de verwijdering of de nuttige toepassing van afvalstoffen organiseert, met inbegrip van makelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben;

Het verwerken van afval valt uiteen in verwijdering van het afval (o.a. storten, lozen, verbranden) of nuttige toepassing (recycling, voorbereiding voor hergebruik, energie-terugwinning).

Bijlage 5: Inrichtingen en afvalwetgeving

Een inrichting is "elke door de mens bedrijfsmatige of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht." ([artikel 1.1 lid 1 Wet milieubeheer](#)).

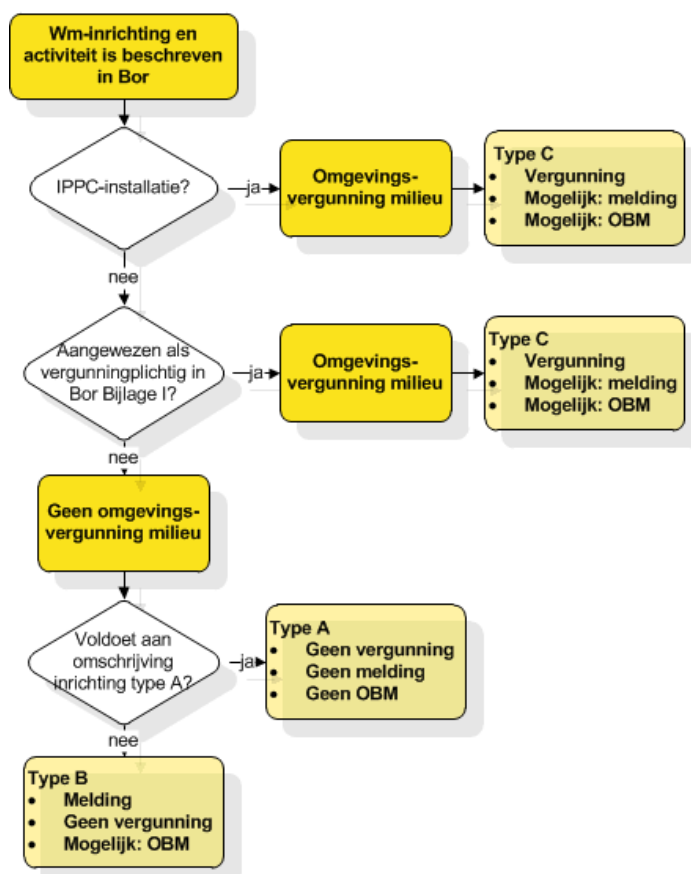
Een bepaalde activiteit is een Wm-inrichting als voldaan is aan 2 voorwaarden, namelijk:

De activiteit is een 'door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid, die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht' ([art. 1.1, eerste lid, Wm](#)) en;

Er moet een categorie uit [bijlage I van het Besluit omgevingsrecht](#) (Bor) van toepassing zijn.

Alleen Wm-inrichtingen vallen onder het Activiteitenbesluit of hebben een omgevingsvergunning milieu of omgevingsvergunning beperkte milieutoets nodig.

Het Activiteitenbesluit maakt onderscheid in drie typen inrichting: type A, B en C. Uit het onderstaande schema, in combinatie met de wetteksten, volgt het type inrichting en of er een Omgevingsvergunning milieu nodig is. Uit de vervolgschema's per type inrichting volgt wat een bedrijf moet doen en of er een Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) nodig is.

Met de AIM ([Activiteitenbesluit internet module](#)) bepaalt u om welk type inrichting het gaat. De verschillen tussen inrichtingen type A, B en C zijn als volgt:

Type A: Inrichtingen type A zijn inrichtingen die minder milieubelastende activiteiten uitvoeren, zoals veel kantoor- en schoolgebouwen. Ze hoeven bij de oprichting of een wijziging geen melding te doen aan het bevoegd gezag. Ook hebben ze geen omgevingsvergunning milieu nodig. Ze vallen volledig onder het Activiteitenbesluit. Los van het Activiteitenbesluit kunnen ook andere milieuregels gelden.

Type B : Inrichtingen type B zijn inrichtingen die bij de oprichting of een wijziging een melding moeten doen aan het bevoegd gezag. Ze vallen volledig onder het Activiteitenbesluit. Hun milieu-impact wordt afgedekt met algemene voorschriften. Soms moet een type B inrichting voor bepaalde activiteiten een omgevingsvergunning beperkte milieutoets ([OBM](#)) doorlopen. Los van het Activiteitenbesluit kunnen ook andere milieuregels gelden. Voorbeelden van type B inrichtingen zijn garagebedrijven, metaal bewerkende bedrijven en jachthavens.

Type C: Inrichtingen type C hebben vaak milieubelastende activiteiten die te ingewikkeld of te ernstig zijn om volledig onder algemene regels te vallen en hebben daarom een [omgevingsvergunning milieu](#) nodig. Ze moeten een melding Activiteitenbesluit doen voor activiteiten waarop hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit van toepassing is. Voor die activiteiten hoeven dan geen voorschriften in de vergunning te staan. Soms hebben inrichtingen type C ook een omgevingsvergunning beperkte milieutoets ([OBM](#)) nodig.

Alleen een gedeelte van het Activiteitenbesluit is van toepassing op inrichtingen type C. De rest van de milieuregels staat in de omgevingsvergunning van het bedrijf. Los van het Activiteitenbesluit en de omgevingsvergunning kunnen ook andere milieuregels gelden.

Bevoegd gezag.

Meestal is de gemeente bevoegd gezag voor inrichtingen. De provincie kan alleen bevoegd gezag zijn voor bepaalde complexe industriële bedrijven en gesloten stortplaatsen. Voor bepaalde speciale inrichtingen kan een minister bevoegd gezag zijn. Hier vindt u meer informatie over wie wanneer [bevoegd gezag](#) is.

In het Besluit omgevingsrecht staat welk overheidsorgaan bevoegd gezag is voor inrichtingen. Dit overheidsorgaan kan bevoegd zijn voor:

- de omgevingsvergunning milieu
- de omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM)
- het Activiteitenbesluit

Met de inwerkingtreding van de Omgevingsdienst zal het begrip 'inrichting' komen te vervallen. In de nieuwe regelgeving komen milieubelastende activiteiten centraal te staan.

Bijlage 6: Vervoer en Logistiek

Voor bedrijven die zich in Nederland bezighouden met het vervoeren, inzamelen, handelen en/of bemiddelen van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen is vermelding op de landelijke VIHB-lijst verplicht. Buitenlandse bedrijven, die deze activiteiten op Nederlands grondgebied verrichten moeten ook op de lijst staan. De letter in de afkorting **VIHB staan voor :**

- V= vervoerder: Een partij die in opdracht van derden afvalstoffen vervoert. De vervoerder verkrijgt geen eigendom van het afval.
- I = inzamelaar: De partij die het afval ophaalt bij een bedrijf of persoon die dat afval afvoert door het aan de inzamelaar te overhandigen. De inzamelaar wordt eigenaar van het afval. Een inzamelaar vervult eigenlijk twee rollen: de rol van ontvanger en de rol van ontdoener.
- H = handelaar: Een onderneming die afval koopt en verkoopt, met inbegrip van handelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben;
- B = bemiddelaar: Een onderneming die ten behoeve van anderen de verwijdering of de nuttige toepassing van afvalstoffen organiseert, met inbegrip van makelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben.

De ontdoener is verplicht te toetsen of de bedrijven die zij vragen om een van deze rollen te vervullen geregistreerd is op de VIHB-lijst. Registratie vindt plaats als bedrijven aan de eisen voldoen. Ook ondernemingen die zich gaan bezighouden met het verwerken van afvalstoffen kunnen hiermee te maken krijgen. De van toepassing zijnde regelingen zijn vermeld op de site van de Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie (NIWO) die de aanvragen voor vermelding op de VIHB-lijst behandelt. <https://www.niwo.nl>. De lijst van geregistreeerde ondernemers is openbaar en terug te vinden op de website van de NIWO.

Omgekeerde logistiek

De milieuwetgeving is niet bekend met de term "retourlogistiek", maar het is niettemin gebruikelijk. Omgekeerde logistiek betekent dat de persoon die bepaalde producten aflevert (bijv. Levensmiddelen aan een supermarkt) soortgelijke producten in de afvalfase (bijv. Lege verpakkingen, pallets, producten waarvan de verkoopdatum is overschreden of andere onverkoopbare producten) terugbrengt naar het leverende bedrijf (bijv. de groothandel). In de praktijk vallen ook afvalproducten die in de supermarkt zijn ontstaan, zoals meubels, batterijen etc., vaak onder. Retourlogistiek is een efficiënt transportsysteem waarbij bedrijven ervoor zorgen dat er zo min mogelijk transportkilometers gemaakt hoeven te worden. Dergelijk transport is alleen toegestaan als deze niet-beroepsmatig worden uitgevoerd, dat wil zeggen door bedrijven waarvoor het inzamelen van afvalstoffen niet een essentieel onderdeel van hun bedrijfsvoering is ([artikel 8 Besluit inzamelen afvalstoffen](#)).

Afhankelijk van de persoon die het transport uitvoert, kan het gaan om ophalen of transport. Als een bedrijf meerdere winkels en een of meerdere distributiecentra heeft en zelf de producten brengt en afval inzamelt, wordt dit beschouwd als een niet-professionele inzameling van afval. Dit bedrijf kan ook een transporteur of een inzamelaar inschakelen. In die gevallen is het een kwestie van professioneel vervoer of ophalen. De vergunning- of VIHB-registratieverplichting geldt niet voor niet-professioneel transport of inzameling van afvalstoffen. De registratieverplichting ligt in nu bij de partij die de afvalstromen afgeeft aan een inzamelaar, dus bij de groothandel en de afvalinzamelaar.

Bijlage 7: Afvalregistratie

Onderstaand zijn de afval registratieverplichtingen voor bedrijven en personen die een rol vervullen in de afvalketen nader uitgewerkt:

Ad 1: Ontdoener van afval (primair of secundair)

Een primaire ontdoener is iemand die het door het bedrijf gegenereerde afval verwijdert. Een secundaire ontdoener is een bedrijf dat afval van een ontdoener heeft ontvangen en deze (afval) stoffen vervolgens afvoert.

Registratie door ontdoener:

Een ontdoener die afval aan een ander afgeeft, legt de volgende gegevens vast:

- de datum van afgifte
- de naam en het adres van de persoon bij wie de afvalstoffen worden afgeleverd
- de gebruikelijke naam en de hoeveelheid van dat afval
- de plaats waar en de manier waarop het afval wordt afgegeven
- de beoogde methode van afvalbeheer
- bij levering door een vervoerder: de naam en het adres van de vervoerder en de naam en het adres van de persoon die het vervoer heeft besteld
- informatie over de aard en eigenschappen van de afvalstof (fen)

Legale basis

-Art 10.38, eerste lid en art 10.39, eerste lid, Wet milieubeheer

-Art 10, vijfde lid, Besluit aangifte bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

Bewaarplicht van de ontdoener:

De ontdoener moet de geregistreerde gegevens minimaal vijf jaar bewaren. Daarnaast moet de ontdoener de gegevens op verzoek binnen een redelijke termijn aan de handhaver ter beschikking stellen.

Legale basis

-Art 10.38, tweede lid, Wet milieubeheer

-Art 10, vijfde lid, Besluit aangifte bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

Het type afval moet worden bepaald op basis van een Europees afvalregistratiesysteem (zie hierna).

Ad 2: Inzamelaar van afvalstoffen

Een inzamelaar/ontvanger is iemand die afvalstoffen ontvangt die worden aangeleverd door een primaire of secundaire ontdoener.

Registratie door inzamelaar/ontvanger:

Een ontvanger die volgens het besluit niet meldingsplichtig is en afval van een ander ontvangt, registreert de volgende gegevens:

de datum van afgifte;

- de naam en het adres van de persoon van wie de afvalstoffen afkomstig zijn
- de gebruikelijke naam en hoeveelheid van het afval
- de plaats waar en de manier waarop het afval wordt afgegeven
- de manier waarop de afvalstoffen worden teruggewonnen of verwijderd
- bij levering door een vervoerder: de naam en het adres van de vervoerder en de naam en het adres van de persoon die het vervoer heeft besteld
- Er is geen expliciete registratieplicht voor ontvangers die geen omgevingsvergunning nodig hebben. Een aangifteplichtige ontvanger moet de gegevens onder A wel rapporteren aan F.

Legale basis:

Art 10.40, eerste lid, Wet milieubeheer

Art 2, derde lid, Besluit aangifte bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

Bewaarplicht van de ontvanger:

Niet-melding plichtige ontdoener dienen de geregistreerde gegevens minimaal vijf jaar onder A t / m F te bewaren. Bovendien moet de ontvanger de gegevens op verzoek binnen een redelijke termijn ter beschikking stellen van de handhaver.

Legale basis: Art 2, derde lid, Besluit aangifte bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

Ad 3: In-/verzamelaar van afval

Een inzamelaar is iemand die afval ophaalt bij een persoon die dat afval afvoert door het aan de inzamelaar te overhandigen. De inzamelaar krijgt daarmee de eigendom van het afval. In andere gevallen gelden voor de ophaler dezelfde verplichtingen als voor een vervoerder.

Inschrijving door in-/verzamelaar:

Een inzamelaar vervult eigenlijk twee rollen: de rol van ontvanger (niet meldingsplichtig) en de rol van ontdoener. Dit betekent dat ten aanzien van registratieverplichtingen dezelfde eisen gelden als voor ontdoeners en ontvangers. Bij de registratie van de inzamelaar moet de handhaver altijd een verband kunnen leggen tussen het afvalstroomnummer en de primaire ontdoener.

Legale basis:

zie ontdoener en ontvanger

Art 2, tweede lid, Regeling aangifte bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

Bewaarplicht van de in-/verzamelaar:

Een inzamelaar vervult eigenlijk twee rollen: de rol van ontvanger (niet meldingsplichtig) en de rol van ontdoener. Dit betekent dat ten aanzien van de bewaarplicht van geregistreeerde gegevens dezelfde eisen gelden als voor een vervreemder en ontvanger.

Legale basis: zie ontdoener en ontvanger

Ad 4: Vervoerder, handelaar of tussenpersoon

Een vervoerder is iemand die in opdracht van derden afvalstoffen vervoert. De vervoerder verkrijgt geen eigendom van het afval.

Een handelaar is iemand die afval opkoopt en vervolgens weer verkoopt. Het afval wordt eigendom van de handelaar, maar de handelaar heeft het fysiek niet in bezit.

Een tussenpersoon of mediator is iemand die bemiddelt tussen de aanbieder (ontdoener of inzamelaar) en de ontvanger van het afval.

Registratie door vervoerder, dealer of tussenpersoon:

Een vervoerder, handelaar of tussenpersoon legt de volgende gegevens vast:

- de naam en het adres van de persoon van wie de afvalstoffen afkomstig zijn;
- de naam en het adres van de persoon bij wie de afvalstoffen worden afgeleverd;
- de gebruikelijke naam en hoeveelheid van het afval.

Legale basis: Art 10.55, vijfde lid, Wet milieubeheer

Bewaarplicht van de vervoerder, dealer of tussenpersoon:

De geregistreeerde gegevens moeten door de vervoerder, handelaar of tussenpersoon minimaal vijf jaar worden bewaard. Bovendien moet de vervoerder, handelaar of tussenpersoon de gegevens op verzoek binnen een redelijke termijn aan de handhaver ter beschikking stellen.

Legale basis: Art 10.55, zesde lid, Wet milieubeheer

Uniforme Afvalregistratie

Als afval moet worden geregistreerd, moet aan een aantal wettelijke verplichtingen worden voldaan; zoals het bijhouden van een goede administratie, het rapporteren aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen (LMA) en het bewaren van de volgende documenten gedurende vijf jaar:

- Het contract dat u heeft met het bedrijf waar u het afval naartoe brengt.
- En het contract met het bedrijf waarvan u afval ontvangt.
- Een kopie van de begeleidende brieven.
- De rekening van het afval.

Registratie van afvalstromen vindt plaats in een landelijke database. De registratienummers zijn gebaseerd op een Europees systeem. Afvalstromen moeten op basis van hun oorsprong worden ingedeeld in een van de volgende hoofdstukken. De afvalstroom die onder dit hoofdstuk wordt vermeld, is een specifiek afval op basis van het proces onder deze hoofdstukken. Afvalstroom, zoals verpakkingsmaterialen, die niet eenduidig binnen een van deze hoofdstukken kunnen worden geplaatst, moeten de hoofdstukken 13, 14 en 15 worden gebruikt.

01	Afval van exploratie, mijnbouw, steengroeven en fysische en chemische verwerking van mineralen
02	Afval van land-, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij, en voedselbereiding en -verwerking
03	Afval van houtbewerking en de productie van panelen en meubels, evenals pulp, papier en karton
04	Afval van de leer-, bont- en textielindustrie
05	Afval van olieraffinage, aardgaszuivering en pyrolytische behandeling van steenkool
06	Afval van anorganische chemische processen
07	Afval van organische chemische processen
08	Afval van fabricage, formulering, levering en gebruik (BFLG) van coatings (verf, lak en emaile), lijm, kit en drukinkt
09	Afval van de foto-industrie
10	Afval van thermische processen
11	Afval van chemische oppervlaktebehandeling en coating van metalen en andere materialen; non-ferro hydrometallurgie
12	Afval van machinale bewerkingen en fysische en mechanische oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen
17	Bouw- en sloopafval (inclusief uitgegraven grond van verontreinigde locaties)
18	Afval van de gezondheidszorg voor mensen of dieren en / of aanverwant onderzoek (met uitzondering van keuken- en restaurantafval dat niet rechtstreeks afkomstig is van het gezondheidszorgsysteem)

- 19 Afval van afvalbeheerinstallaties, off-site waterzuiveringsinstallaties en de bereiding van water bestemd voor menselijke consumptie en water voor industrieel gebruik
- 20 Stedelijk afval (huishoudelijk afval en soortgelijk bedrijfsafval, bedrijfsafval en afval van instellingen), inclusief gescheiden ingezamelde fracties

Als het afval niet ondubbelzinnig onder een van de bovengenoemde hoofdstukken kan worden geplaatst, moet het onder de volgende hoofdstukken 13, 14 en 15 worden geplaatst.

- 13 Afval van olie en vloeibare brandstof (exclusief eetbare olie, 05 en 12)
- 14 Afval van organische oplosmiddelen, koelvloeistoffen en drijfgassen (behalve 07 en 08)
- 15 Verpakkingsafval; absorbentia, wissers, filtermateriaal en beschermende kleding (niet elders genoemd)

